

Nikome ništa ne dokazujte!

Svaki čovjek živi u sopstvenoj psihičkoj realnosti, koja je stvorena od njegovih uvjerenja. Glavni razlog neslaganja među ljudima je u tome što svi misle da je njihov stav o nečemu jedino ispravan.

Promatranje realnosti nam pomaže da shvatimo da su to samo različiti pogledi na iste stvari, a pouzdan kriterijum je naše životno iskustvo. Kada naučimo da analiziramo iz različitih uglova, shvatićemo da je bilo koja pozicija nepouzdana, da je to samo tačka gledišta.

O čemu govori potreba da se nekome nešto dokazuje

Neprihvatanje stavova drugih ljudi kod nas izaziva negativne emocije, ali ako se pogleda sa druge strane, pokušaj da se nešto dokaže - to je refleksija onoga što ne prihvatamo kod sebe:

- ubjeđenje, da tačno znamo kako treba;
- osuda postupaka drugih kao odraz neprihvatanja sebe;
- uvjerenja, koja su već beznadežno zastarjela;
- podsvijesna nespremnost za promjene.

Svaki čovjek od rođenja posjeduje sposobnost da misli i uči, svako se rađa da bi dobio svoje sopstveno životno iskustvo: naučio da voli, da samostalno misli, da stvori svoj sopstveni svijet, nikome ništa da ne dokazuje, ništa da ne odbacuje, prihvati gledišta drugih ljudi takvim kakvi jesu (što ne mora da znači da je saglasan sa njima).

Prihvatanje kao glavni način interakcije sa realnošću

Kada smo saglasni sa uslovima, koji nijesu u skladu sa našim uvjerenjima, osjećamo određenu duhovnu nelagodnost. Ali, ako postoji neka takva okolnost, ona je zbog nečega data, bez obzira da li nam se sviđa ili ne. Prihvatanje znači dati pravo drugom čovjeku da bude takav kakav jeste. Priznavajući da je postojeća realnost takva kakva jeste, dobijamo mogućnost da stupimo u kontakt sa njom i djelujemo na nju.

Ako ne prihvatimo, ne možemo iskoristiti to što nam se daje zbog nečega važnog. Protivljenjem određenim ljudima ili okolnostima, uzaludno gubimo veliku količinu energije, koja je mogla znatno da poboljša naš život.

Nikada nikome ništa ne dokazujte, pošto je gubitak energije jednostavno ogroman: tada

gasimo sebe, gasimo druge ljude, gasimo resurse situacija i cijelu našu stvarnost. Trošimo psihičku energiju na razgovor i probleme koji su van okvira naše moći, trošimo energiju na ono što ne možemo da promijenimo: pokušavamo da vaspitavamo druge, da manipulišemo njima, umjesto da se bavimo svojim poslom.

Najbolji način da nešto dokažemo, to je naš sopstveni život u harmoniji unutrašnjeg i spoljašnjeg svijeta, sa radosnim i zahvalnim prihvatanjem svega. Istočna filozofija naziva ovaj proces "djelanje u nedjelanju" što zapravo znači dozvoliti da je sve moguće i nikome ništa ne dokazivati.

Izvor: www.aum.news

Prevela: Beba Muratović

http://www.bebamur.com/blog/pravilo-harmonicnih-odnosa-sa-univerzumom

